

Garn med Maffestørrelse som Flyndervaadnet bliver tilstedet og benyttet uden Hensyn til, om det er saa dybt, som et Flyndervaad bør være eller ikke; naar Maffestørrelsen blot iagttages, er Garnets Dybde, saavidt Skadeligheden angaaer, efter vor Formening her uden synderlig Betydning; at vi iøvrigt have fastsat Tiden for et saadant Heltewaads Brug til at begynde først den 15de Mai og derhos bestemt, at det ikke maa nærme sig Vaadkræfted m. m. paa 100 Favne, vil efter det om Flyndervaadnet Bemærkede formeentlig være let forklarligt, og ligesaa iøinespringende vil sikkert Grunden være til, at vi have holdt det ogsaa i en vis Afstand fra Laudløb m. v. (for at give Fisken fri Adgang fra Fjorden).

Det Garn, vi have foreslaaet, vil efter vor Overbeviisning være tilstrækkelig smaamasket til ikke blot deri at fange Helt, men ogsaa anden brugelig Graafisk, og vi kunne derfor, efter den Tid, det under b beskrevne Graafiskevaad ønskes brugt paa, ikke indstille, at disse her ommeldte eller overhovedet noget mindremasket Vaad vorde tilladte; vi vilde derved meget let komme til at modarbejde, hvad vi ellers have søgt at arbejde hen til — Fiskeynglens Conservation, idet man, hvis de mindre Graafiskevaad tillades, under dette Navn vilde tilstede Sildevaads Brug netop ogsaa paa den Tid, da de iøvrigt af Hensyn til Sildeynglen ere forbudte og vel, naar man henseer til de Steder, hvor disse Vaad bleve forlangte, ogsaa netop der, hvor de kunde være særdeles farlige for denne Yngel. Selv om Masken, som andre Fiskere have villet, blev bestemt noget større paa Vaadnet end nu paa Sildevaadnet, vilde de dog meget let blive skadelige for den lille Sild, og da den Graafisk, man vilde kunne fange med saadanne Garn, efter vor Formening sikkert vilde være altfor lille og ikke noget værd, og Udbyttet af disse Garn, naar de brugtes i det angivne Diemed, saaledes kun vilde være saare ringe, især i Forhold til den Fare, der af dem kunde befrægtes, have vi, som anført, troet at burde indstille, at saa smaa Graafiskevaad forblive forbudte.

ad § 32.

Denne Paragraph er ordlydende med § 33 i Lov af 1857, til hvis Motivering vi derfor gaafte henholde os.

ad § 33.

Saavidt bekendt findes der for Tiden kun 1 Reieruse i hele Fjorden, men da dette Fiskeri dog vist kan drives med Fordeel her og derfor ventelig vil tiltage, og især da vi nedenfor ville tillade os at foreslaae, at ethvert i Loven ikke omtalt Redskab skal være forbudt, have vi troet, her at maatte optage de nødvendige Bestemmelser om Brugen af Reierusen. Disse ville forøvrigt i det Hele findes stemmende med Indenrigsministeriets Bekjendtgørelse i saa Henseende af 30te Juli 1859, og forsaavidt de afvige derfra (for Exempel med Hensyn til det Garn, der skulde benyttes til Bindingen), er Grunden dertil formeentlig indlysende og behøver ikke udtrykkelig at omtales.

Med Hensyn til selve Bestemmelsernes Indhold skulle vi derimod oplyse, at Indskrænkningen under Litra b (Bandsstanden, hvorpaa Rusen maa sættes, Rådets Længde og Afstanden til næste Ruse) nærmest er begunnet paa, at man derved har villet forebygge, at Rusen ikke skulde blive brugt til Malefangst, hvortil den er for smaamasket, og at den ikke skulde strænge en større Deel Band, og ved Litra c har man, hvad er indlysende, villet hindre den i at skade andet Fiskeri. Til Reiefangst er der efter vor Formening valgt passende Bandsstand, ligesom der ogsaa er givet den hensigtsmæssige og formodne Tid; at udvide Tiden, som forlangt, til hele Aaret, vilde efter vort Kjendskab til Forholdene ikke hjælpe Reiefangsten, men snarere til, at Rusen kunde blive misbrugt til andet Fiskeri.

ad § 34.

Hertil skulle vi kun bemærke, at vi have fundet det rigtigst, at Reieglubens Maffestørrelse ogsaa bliver bestemt efter Rusens, der har et passende Maal, og at vi have troet, at Gluben uden Skade kunde tillades lidt større end tidligere, for derved at lette Fiskernes Fangsten af Bid med den, hvortil den mange Steder benyttes og særdeles egner sig. Derimod have vi formeent at burde undlade at navne her Marvins- og Calhundegarn, deels fordi vi ikke notere kjende dem, og deels især fordi vi ikke vide, at de, undtagen maaffee en enkelt Gang, meest for Fornøielse, ere anvendte,